Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36452
Copyright: Melk, Benediktinerstift

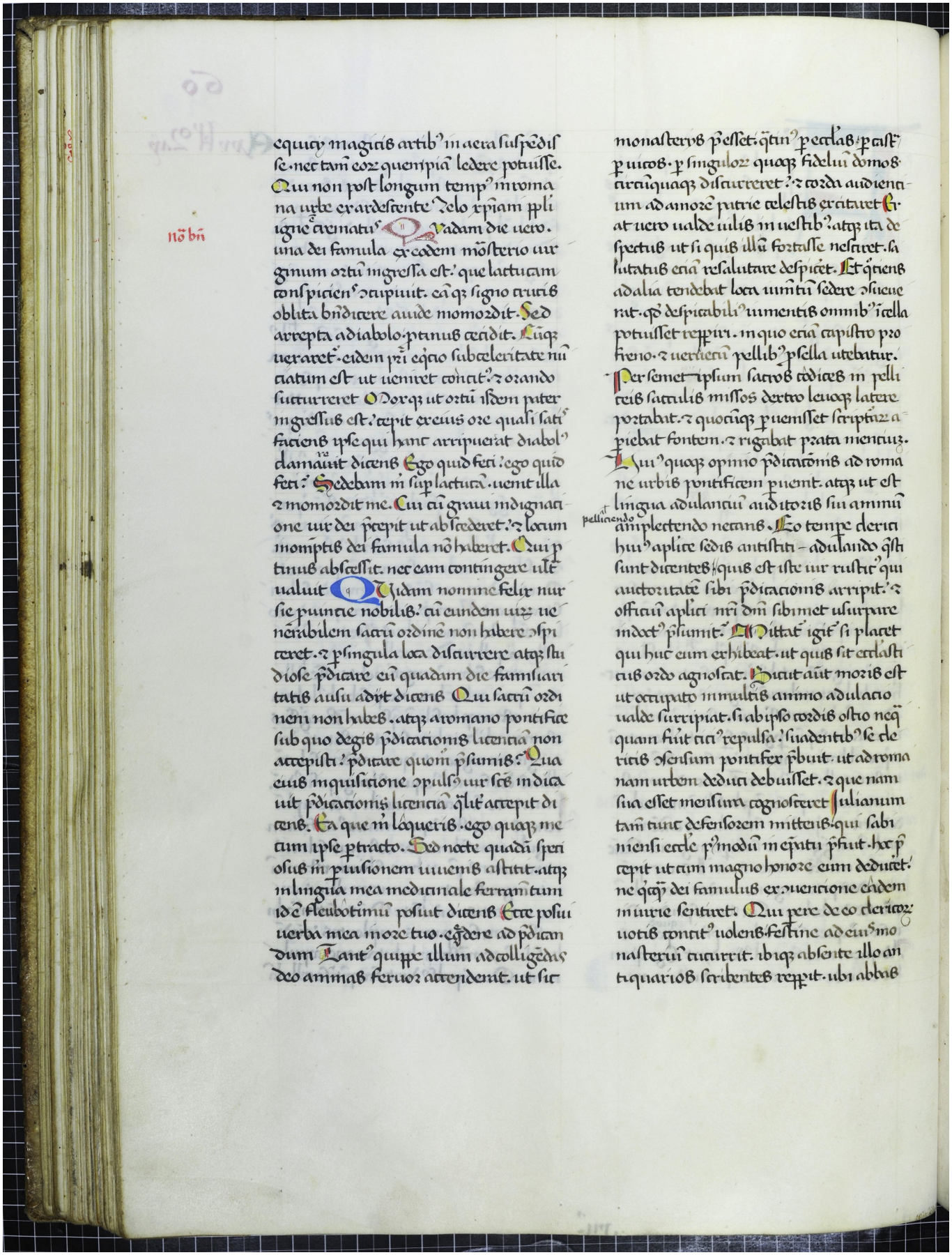

equiq magis artib' in aera suspedis
se. nec tam eos quempia ledere potuisse.
Qui non post longum temp' in roma
na urbe exardescente delo xpiam ppli
gne exercitatis
Nō bñ
Quadam die uero.
una dei famula ex eodem mōsterio uir
ginum ortū ingressa est. que lactucam
conspicien' rapiuit. eamq signo crucis
oblita bñdicere aude momordit. Sed
arrepta a diabolo. ptinus cecidit. Cuiq
uexaret. eidem pri eiusdem subcelestitate nū
ciatum est ut uenire festinet. et orando
succurreret Oborq ut ortū isdem pater
ingressus est. repit ereuis ore quasi sati
faciens ipse qui hanc arripuerat diabol'
damauit dicens Ego quid feci? ego quid
feci? Sedebam in sup lactuca. uenit illa
et momordit me. Cui ei grauiu indignati
one uir dei precepit ut abscederet. et locum
monāstis dei famula nō haberet. Qui p
tinus abscessit. nec eam contingere ult
ualuit Quidam nomine felix uir
sie puncte nobilis. ei eundem uiz ue
nerabilem sacrū ordinē non habere spi
ceret. et singula loca discurrere atq stu
diose pdicare eū quadam die familiari
tatis ausu adit dicens Qui sacrū ordi
nem non habes. atq a romano pontifice
sub quo degis pdicationis licentia non
accepisti? pdicare quom psumis? Qua
eius inquisitione opulsus uir ses in dica
uit pdicationis licentia qlit accepit di
cens. Ea que in laqueis. ego quaq me
cum ipse ptracto. Sed nocte quadā speri
osius in prusionem uiuens astitit. atq
in lingua mea medicinale ferramentum
de flebotimū posuit dicens Ecce posui
uerba mea in ore tuo. egdere ad pdican
dum Tant' quippe illum ad colligendas
deo animas feruor accendent. ut sic
monasterys pesset. qtin pecclas. pasc
pauros. p singulos quaq fideliū domos
aeraquaq discurreret. et ordi audienti
um ad amore patrie celestis exciteret Ci
at uero ualde uilis in uestib' atq ita de
spectus ut si quis illū fortasse nesciret. sa
lutatus eia resalutare despicet. Et qtiens
ad alia tendebat loca uim tū sedere sicue
rit. qd despicabili' uimentis omnib' ire ella
potuisset reperiri. in quo eia capistro pro
freno. et uerberū pellib' psella utebatur.
Per semet ipsum sacros codices in pelli
ceis sacculis missos dorso leuaq latere
portabat. et quocūq puenisset scriptura a
piebat fonten. et rigabat prata mentiuz.
Nu' quaq opimo pdicatōnis ad roma
ne urbis pontificem puenit. atq ut est
lingua adulancū auditoris sin ammū
amplectendo nectans. Eo tempe clerici
hui' aplice sedis antistiti – adulando qsti
sunt dicentes quis est iste uir rustic' qui
auctoritate sibi pdicationis arripit. et
officū aplici nri dni sibimet usurpare
indect' psumit. Quitat igit' si placet
qui huc eum exhibeat. ut quis sit ecclasti
cis ordo agnoscat. Dicit aūt moris est
ut occupato in multis animo adulatio
ualde surripiat. si ab ipso ordis ostio neq
quam fuit ei repulsa. suadentib' se de
ceris asensum pontifex pbuit. ut ad roma
nam urbem deduci debuisset. et que nam
sua esset mensura cognosceret Iulianum
tam tunc defensorem mittens. qui sabi
niensi ecclie p' modū in ejutu pfuit. hic p
cepit ut eum magno honore eum deduceret.
ne qq' dei famulus ex uenerione eadem
in uirie sentiret. Qui pere de eo clericoz
uotis tonit' uolens festine ad eius mo
nasteriū cucurrit. ibiq absente illo an
tiquarios scribentes repit. ubi abbas

monāstis
pellicendo